

dette Tilfælde, at det er et meget lille Skoledistrikt, og at der til sine Læder i Skolen kun har været 13—14 skolegængende Børn. Dette forekommer mig at være et Exempel, som særlig egner sig til at vise, hvad jeg anser for absurd ved dette Forhold. Ved Siden deraf er det, forekommer det mig, i Ministerens Cirkulære paa andre Punkter traadt mindre betydningsfuldt, men helt snurrig frem, idet det i mange Tilfælde kun dreier sig om en Forhøielse af Lærernes Lønning med nogle faa Kroner for at opnaa, at det kan siges, at Ingen har under 1,500 Kr.; men jeg tror, at ogsaa dette er stridende mod Aanden i Skolelovgivningen, som ikke anerkjender nogen Anisformitet med Hensyn til dette Forhold, men tværtimod anerkjender, at Skolelærernes Løn i mange Henseender kan være afhængig af Forhold og Omstændigheder i ethvert Skoledistrikt. Er der Noget, hvori det Ansformige ikke hører hjemme, tror jeg netop, at det er paa Skolevæsenets Omraade. — At disse Foranstaltninger have mødt en høj Grad af Uvillie, er os Alle bekendt, og jeg kan gjerne sige til her, at det dreier sig ikke om nogen Uvillie, udgaaende fra politiske Motiver, thi i den Henseende er det min Erfaring, at Kommunalbestyrelser, saavel af den ene som af den anden politiske Anskuelse i lige høj Grad dele Misbilligelsen af denne Foranstaltning. Den ærede Minister svarede under Finantslovforlagets 1ste Behandling, at han havde henvendt sig desangaaende til Kommunernes rette økonomiske Bærg, nemlig til Skoleraadene. Jeg tillod mig den Gang at bemærke, at jeg ikke anerkjendte Skoleraadene for at være Kommunernes økonomiske Bærg; det er ikke Skoleraadene, men Amtsråadene og eventuelt Indenrigsministeren. Jeg veed ikke, hvorledes den høitæredede Minister vil optræde ved Gjennemførelsen af disse Foranstaltninger, thi efter som det er mig bekendt, af alle Kjendtgjæringer, der foreligge, har i alt Fald i een eller nogle Kredse Amtsråadet modsat sig at paalægge Sogneraadene den Byrde, som Ministeren har villet, at de skulle bære. Jeg veed ikke, hvilket Middel Ministeren har til at tvinge Amtsråadene. Det vilde jo være en smut Fremtid, vi gik indø med en saadan Strid imellem Administrationen og ethvert af de kommunale Raad, baade Sogneraadene og Amtsråadene. Om Ministeren er i Stand til ad en eller anden Vej at gennemføre sin Villie, skal jeg lade være usagt; men at det kun vil ske efter den mest energiske Modstand fra Kommunernes Side, derom er jeg

overbevist, og jeg vil rette det Spørgsmaal til Forsamlingen, om den mener, det er ad denne Vej at vi skulle søge at fremme den Løntegang, som Folkethingets Udvalg søgte at holde paa i 1856, nemlig at det først gjælder om at vinde Befolkningens Anerkjendelse og Tillid til Skolevæsenet, før der for Alvor kan udrettes Noget, om man vil søge at opnaa dette Formaal ved Midler, der først og fremmest fremkalder Uvillie, Mistillid og Modstand. Det er, støttet til disse Betragtninger, at jeg har tilladt mig at indbringe dette Forslag til Beslutning af Folkethinget, at Folkethinget altsaa for sit Vedkommende vil udtale sin Opfattelse af denne Sag, og jeg skjønner ikke rettere, end at den kan ikke blive mildere eller svagere, end det her findes udtrykt, idet Thinget misbilliger den her omhandlede Foranstaltning.

Et æret Medlem (Winther) har stillet et Par Vædringsforslag til det af mig indbragte Forslag. Jeg skal afvente det ærede Medlems Motivering heraf, men jeg tør paa Forhaand ikke love ham nogen Understøttelse fra min Side, med mindre han maatte kunne give særdeles fylldige Grunde for disse Vædringsforslag. Jeg skal med disse Ord anbefale mit Forslag til Vedtagelse.

Ministeren for Kirke- og Undervisningsvæsenet (Fischer): Det ærede Medlem begyndte sit Foredrag med en Henviisning til, at Finantsudvalget var stillet paa en vanskelig Maade derved, at det nu skulde tage Bestemmelse om eventuelt Pønningstillæg til Skolelærerne, efter at en Foranstaltning som den af det ærede Medlem fremdragne er kommen frem. Jeg skal tillade mig at minde om, at denne Foranstaltning ikke er af et saa nyt Datum, som det ærede Medlem mener. Jeg skulde tage meget feil, om det ærede Medlem ikke isjor ved Finantslovens 1ste Behandling ogsaa bragte den samme Foranstaltning paa Bane; jeg svarede ham den Gang ganske i Overensstemmelse med, hvad jeg svarede nu i Nar, da det Samme stete; men jeg skal tillade mig at minde om, at Finantsudvalget i det Mindste nu i længere Tid ikke har været i Uvished om, at jeg paatænkte at bruge § 55 i Skolelovsordenen af 1814 for Landet paa den Maade, som stet er; thi jeg har et Nar forud meddelt Finantsudvalget, at jeg paatænkte det. Naar derfor det ærede Medlem lagde en overordentlig Begt paa Datoen den 24de April 1878, maatte det være Datoen for en Skrivelse, som det ærede